

Přednáška - Suhotra Svámí

Śrīmad Bhāgavatam 4.22.6

Praha, 30.12.1996

Čtyři vaišnavské sampradáji

Význam od Suhotry Svámího: Tento verš říká, že nemůžeme pochopit činnosti vaišnavy našimi slepými materiálními smysly. Slyšeli jsme v tomto významu o Kumárech, kteří mají svou vlastní Kumára sampradáju. Je zde zmínka o Pánu Šivovi, který je také vaišnava. A jak Kumárové, tak i Šiva jsou zároveň synové Brahmy. On je také známým vaišnavou a je prvním áčárjou v naší sampradáji, Brahma-Madhva-Gaudíja sampradáji. Ten popis by mohl být trochu matoucí pro toho, kdo si myslí, že světci žijí jenom na zaledněných vrcholcích hor a nic nedělají. Ale Śrīla Prabhupáda říká, že vaišnava je vždy aktivní v Kršnově zájmu.

Pán Brahma, který je první jíva, která se zjeví v tomto vesmíru, je zmocněn Pánem Kršnou pro stvoření. Vesmír je plný živých bytostí, které musí začít jednat podle svých vytoužených činností. Jak víme, na začátku stvoření roste z pupku Višnuva lotosový květ, otevře se a na něm sedí Brahma. A Śrīla Prabhupáda říká, že tento lotos je vesmírná podoba. Je to subtilní podoba celého vesmíru a v tom lotosovém květu jsou přítomny všechny živé bytosti ve svých subtilních podobách. A jsou podle svých subtilních tužeb umístěny někde v tomto lotosu, aby dostali podobu po které toužili nebo si zasloužili díky své karmě. Lidskou podobu, zvířecí, rybí nebo rostlinnou. Všechny tyto podoby se potenciálně nacházejí v tomto lotosu. Jejich existence je pouze subtilní, to znamená, že tam existují touhy, ale nemají hrubé tělo, kterým by ty touhy vyjádřily.

Plán Pána Kršny je, že živé bytosti by měli vyjít z tohoto lotosu a přijmout hrubé tělo. A tak se Kršna zjevuje v tomto světě v podobě avatárů a je zastupován čistými oddanými Pána. A tak milostí Pána a jeho čistých oddaných v tomto světě budou mít všechny živé bytosti možnost sdružovat se s čistými oddanými, sádhu sanga. Ve druhém zpěvu Śrīmad Bhāgavatamu je verš, který Śrīla Prabhupáda cituje ve významu. V tomto verši je vysvětleno, že i červy, brouci, ptáci a takovéto nižší živé bytosti, když přijdou do styku se zpíváním svatého jména, tak jsou povýšeny. To je z Kršnova pohledu vlastně účelem vesmíru a to je velice důvěrné.

Téměř všechny živé bytosti v tomto vesmíru jsou oslepeny svými materiálními touhami. Jejich pochopení proč jsme tady je omezené jejich vlastním sobectvím. Mezi těmito všemi živými bytostmi je Pán Brahma nejkvalifikovanější. Je tak inteligentní, že skutečně pochopil, jaký záměr Pán sleduje tímto stvořením. Prabhupáda vysvětluje, že je nespočet vesmírů a v každém z nich je potřeba Brahmy, ale ne vždy je k mání kvalifikovaná duše, tak někdy Pán Kršna sám musí inkarnovat jako Brahma. Protože Pán Brahma je vaišnava, je také soucitný a zná plán

Pána a začne tvořit hrubou napodobeninu toho subtilního lotosového květu. Ta vesmírná podoba už je navržena. Hrubohmotný vesmír, který vidíme, je jenom zkonstruován podle tohoto subtilního designu.

Všechny živé bytosti potom vyjdou z tohoto lotosu a jejich činnosti začnou. A aby těm živým bytostem Pán Brahma pomohl, tak učí transcendentální poznání svým přímým učedníkům, kterými jsou jeho synové. Tak se objevují různé linie védského poznání. Brahmova vlastní sampradája, Brahma-Madhva-Gaudíja sampradája, učí základní poznání bhakti-yógy a stejně tak i skze ostatní linie posloupnosti jako je Kumára sampradája, Rudra sampradája a Lakšmí sampradája je toto poznání předáváno dále.

Existuje i posloupnost od Dakši, který je také synem Brahmy a je velký karma-kándí. To je zase posloupnost védského plodonosného poznání. Existuje také posloupnost jňána-yógy a právě Kumárové jsou profesori jňány, ale zároveň jsou také učiteli bhakti-yógy, jsou oddaní Pána. Pán Brahmá je prajāpati a chtěl, aby Kumárové pokračovali v jeho záměru dávat živým bytostem hrubá těla. V šástrách je řečeno, že Kumárové jsou jňána šakti, je to vlastně projev duchovního poznání ve čtyřech podobách. Každý ze čtyř Kumárů ztělesňuje určitý aspekt jňány. Jeden je profesorem sánkhyi, druhý vairágyi, další yógy a tak dále. Tato jňána je nivrtti, je to skutečná jňána a záměr těchto jňáních je jiný než materialistů. Materialismus se nazývá pravrtti, což znamená expandovat, zvětšovat svoje materiální vlastnictví a bohatství. Nivrtti je přesný opak, to znamená stáhnout se, odtáhnout se od toho.

Když Pán Brahma požádal Kumáry, aby se stali grhasty a plodili děti, tak odmítli. A tak se Pán Brahma rozzlobil. Když se někdo rozzlobí, tak se mu sevře obočí a zamračí se. Z toho, jak se zamračil, se objevil Rudra. To je důvod, proč je zde řečeno, že je mladším bratrem Kumárů. Rudra znamená ten, kdo nařiká nebo ten, kdo dělá velice hlasitý zvuk. (Někdo nechtěně cinkl kartály, Suhotra Svámí se směje.) Rudra se tady objevil. Rudra se objevil za hrozivě hlasitého zvuku a rozdělil se na 11 podob, to se nazývá Ekadáša Rudra, 11 hrůzostrašných podob Pána Šivy. Tyto podoby Pána Šivy začaly pojídat vesmír. Pán Brahma se vyděsil, protože byl čas stvoření a Pán Šiva najednou začal vše ničit. A neexistoval způsob, jak Pána Šivu ovládnout, protože je tak mocný. V skutečnosti mezi všemi polobohy je Pán Šiva nejmocnější. Nikdo ho nemůže zastavit v jeho ničení. A Brahma se pak modlil k Nejvyššímu Pánu, k Nejvyšší Osobnosti Božství, Šrí Kršnovi. Pán Kršna poté uklidnil Rudru. Říkal mu: „Přijde chvíle, kdy toto můžeš dělat, ale to teď ještě není. Buď klidný a prováděj odříkání.“

Když posloucháme tato vyprávění, neměli bychom si myslet, že to je jenom něco, co nesouhlasí s naším uvažováním transcendentalisty. Musíme být schopni ocenit velký plán za všemi těmito činnostmi. Pán Brahma, Šiva a Kumárové jsou všichni vaišnavové a jednají podle plánu Pána.

Je osm hodin. Musím brzo odjet, máme dlouhou cestu. Takže tady skončíme.

Otázka: Existuje Rudra sampradája nyní v současnosti?

Odpověď: Ano, ta sampradája existuje a v Kali-yuze je prvním áčárjou Višnu Svámí. A ještě dřívějším áčárjou je Vallabháčárja, který je stále velice známý. Je zmíněn v Čaitanya Čarítámrťe a mnohokrát se setkal při různých příležitostech s Čaitanyou Maháprabhuem. Tato Rudra sampradája je známá v západní Indii jako puštimárgí.

Otázka: Ve Śrímad Bhágavatamu je popsáno, že když živá bytost opustí tělo, tak sedm měsíců trvá než se dostane do dalšího lidského těla. Tak bych se chtěl zeptat, kde je po tu dobu těch sedmi měsíců?

Odpověď: Je to nějak špatně pochopené, doufám, že to tak není v překladu. Nevím, co je v českém Śrímad Bhágavatamu, ale možná máš na mysli ten okamžik od smrti do opětovného zrození. To není sedm měsíců, ale deset. Za předpokladu, že ta duše vstoupí do těla lidské matky. To pak trvá deset měsíců.

Otázka: Je naše Brahma-Madhva-Gaudíja sampradája nějak spojena s dnešními následovníky Madhváčarji? A jméno Madhva v názvu Brahma-Madhva gaudíja se vztahuje na Madhváčarju nebo na Mádhavendru Purího?

Odpověď: V jižní Indii existuje skupina vaišnavů tattvavádí, kteří jsou následovníci Madhváčarji, ale nejsou následovníky Čaitanyi Maháprabhua. Tím pádem nejsou spojeni ani s Mádhavendrou Purím. Obecně se jim říká Madhvas nebo tattvavádí. A linie, která přichází od Pána Brahmy přes Madhváčarju k Pánu Čaitanyovi je známa jako Gaudíya.

Na úrovni světských učenců jsou diskuse o napojení té Gaudíya větve přes Madhváčarju. Ale to je jenom jídlo pro mysl mentálních spekulantů. Diskutují a argumentují o tom sem a tam. „Ano, jsou spojeni.“ A jiní zase říkají: „Nejsou spojeni.“ Ale co to znamená ‚být spojeni‘, to je otázka. ‚Být napojen‘ neznamená pouze, že máte takový nějaký graf jako rodokmen, ale napojení na sampradáju je přes šikšu, neboli instrukce. A šikša je mocná. Můžeme vidět, že co je záměrem Brahmy, Madhvy a Śrí Čaitanyi Maháprabhua a jejich instrukce je jedna a ta samá věc. A tím stejným poznáním je, že vaišnava-tattva, neboli toto vaišnavské védské poznání by mělo být šířeno po celém světě. A že Pán Kršna by měl být chápán jako param-tattva, Nejvyšší Absolutní Pravda, a že Jeho podoba je uctivatelná. A že májavádská filozofie musí být zničena. Bhaktivinóda Thákura říkal, že toto jsou dva aspekty Brahma-Madhva-Gaudíja sampradáji – uctívat osobní podobu Kršny a májavádské filozofii projevovat nejhrůznější odpor.

Sampradáju pochopíme podle principů, které učí. Protože tato šikša sampradája je posloupnost duchovních instrukcí, duchovního poznání. Na úrovni světských učenců jsou kontroverze nejenom mezi Madhvy a

Gaudíya vaišnavy, ale i v Gaudíya linii jsou kontroverze o napojení Bhaktisiddhánty Sarasvatího Thákura. Protože existují tradiční posloupnosti neboli linie babádžích. A až do času Bhaktivinóda Thákura to bylo chápáno jako parampara. Ale Śríla Bhaktisiddhánta Sarasvatí zavrhl celý tento babádží proces jako neúčinný pro tuto dobu. Oni o tom teď diskutují, je to kontroverzní, ale je to jen ztráta času.

Otázka: není rozumět

Odpověď: Už se to děje, můžeme vidět, že v ISKCONu jsou oddaní, kteří přišli z jiného pozadí, z jiných sampradájí a teď se vlastně spojili v ISKCONu. V chrámu v Madrasu můžeme vidět, že se tam uctívá Rukminí-Kršna-Satyabháma, což je typické pro jižní Indii. To nikdy neuvidíme v Bengálsku, že uprostřed je Kršna a na obou stranách má své společnice. To je typické pro Śrí-vaišnava sampradájí.

ISKCON je v tomto směru katolický, protože ‚katolický‘ znamená ‚univerzální‘. Takže mezi vaišnavskými sampradájími je ISKCON nejkatoličtější. Stejně jako katolíci mají určitou větev se svým jménem, nebo máme pravoslavné, to jsou ty ortodoxní církve v Rusku atd., přesto se je katolická církev všechny snaží zahrnout pod sebe, aby patřily pod papeže. Jak Prabhupáda říkal, až se nám nějaký způsobem podaří sjednotit tuto vaišnavskou dharmu, tak budeme silnější a silnější.

Ale ve věku Kali je spíše tendence rozdělovat. Pořád jsou nějaké neshody a rozdělování. Po tom rozdělení je každý pyšný na to, že může následovat své principy, ale co se stává, že tím rozdělením se staneme slabší a mája nás může lehčeji zlomit. Toto rozdělování je vlastně sektářství v tom pravém slova smyslu. Když se nějaká církev dělí na menší a menší skupiny, tak je nazýváme sekty. ISKCON určitě není sekta, protože naší misí je spojit všechny tyto sekty pod vlajkou Śrí Čaitanyi Maháprabhua. Slovo ‚sekta‘ pochází právě z katolictví, protože v ranných dobách katolíci chtěli sjednotit všechny rané křesťanské církve a ti, co odmítli, byli nazváni sektou. Naší misí je ve skutečnosti spojování a ne sektářství. Takže my těm lidem, co nás takto napadají, můžeme říci: „ne, vy jste sekta, protože se k nám nechcete přidat.“

Śríla Prabhupáda ki jaya!